

## ПРИНЦИПИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ G20 / ОЕСР: ОБЛІКОВІ АСПЕКТИ

Варіативність структури і змістового наповнення системи принципів корпоративного управління пояснюється строкатістю розробників: 1) міжнародні організації – Європейський банк реконструкції та розвитку; Європейська асоціація Акціонерів; Організація економічного співробітництва та розвитку; 2) професійні організації – KPMG, ACCA; 3) міжурядові, національні та громадські організації – Інститут присяжних бухгалтерів Великобританії та Уельсу і т.д., а також рядом інших організаційних структур. Основною метою є формування концептів та орієнтирів при генеруванні внутрішніх корпоративних кодексів управління діяльністю корпорації.

За переконанням Царука В.Ю. принципи корпоративного управління еволюціонують як з розвитком міжнародних економічних відносин, так і з розвитком національної практики корпоративного управління, однак повинні забезпечувати вирішення наступних основних завдань: ефективне використання наявних в розпорядженні корпорації ресурсів; зменшення витрат корпорації на залучення додаткового капіталу; збільшення рівня довіри інвесторів шляхом зменшення корупційних дій менеджменту корпорації [5, с. 78].

Останніми десятиліттями зовнішнє середовище корпорацій, у якому вони перебувають, значно ускладнилось і модифікувалось, що проявляється в посиленні регуляторного тиску з боку певних суб'єктів, стартуючи від опублікування в США у 2002 році закону Сарбейнса-Окслі та закінчуючи пакетом заходів з усунення наслідків світової фінансової кризи 2008 року, пандемії коронавірусної хвороби 2019 року та війни проти України 2022 року.

Такі кардинальні трансформації зумовлюють необхідність пошуку додаткових джерел витрат на удосконалення інституційної структури управління корпораціями, мінімізацію відхилень в нормативно-правовому регулюванні корпоративного управління в різних країнах світу. Ці чинники є проблемою для діяльності корпорацій транснаціонального типу.

Представники групи «The Business Roundtable», яка об'єднує виконавчих директорів найбільших американських корпорацій, досліджуючи проблеми застосування принципів корпоративного управління, зауважили, що на початку XXI століття відбулась суттєва трансформація зацікавленості акціонерів. Це стало основою для публічних обговорень в ряді корпорацій серед членів рад директорів, менеджерів та інвесторів [6].

Публічні компанії в останні роки проводять безпрецедентний рівень активної взаємодії з мажоритарними акціонерами [5, с. 78]. Більшість інституційних інвесторів активізували напрями модернізації системи управління, посилення інформаційної діяльності компаній, все більше уваги приділяють розробці політики своїх портфельних компаній, формуванню корпоративної стратегічної обліково-аналітичної системи підприємства [3, с. 13-19] та нових підходів до ідентифікації функцій стратегічного управлінського обліку [2, с. 7-18]. Окремі дії менеджерів, однак, можуть привести до прийняття рішень, які не тільки не будуть відповідати інтересам акціонерів, але можуть і зашкодити їм [1, с. 881]. При цьому, згідно досліджень «The Business Roundtable» загальний рівень активності акціонерів залишається на рекордно високому рівні, що накладає значний тиск на компанії, які є об'єктом купівлі потенційними покупцями, та їх ради правління [6].

Трансформація потреб інвесторів в обліково-аналітичній інформації про діяльність корпорації й активізація ролі інвесторів в її діяльності зумовлює доцільність перегляду чинної моделі формування і розкриття корпоративної звітності. І хоча зараз у світі відсутній єдиний універсальний підхід до формування принципів корпоративного управління, Організацією економічного співробітництва та розвитку / G20 для проведення оцінки та удосконалення правових параметрів корпоративного управління було розроблено власну систему принципів корпоративного управління, яка на сьогодні широко використовується компаніями світу та є об'єктом досліджень вчених, що займаються проблематикою розвитку корпорацій

**Список використаних джерел**

1. Брадул О.М., Рябініна В.В. Характерні ознаки корпорації: теоретичний аспект. Глобальні та національні проблеми економіки. 2015. Вип. 7. С. 880-883.
2. Бруханський Р. Ф. Ідентифікація специфічних функцій стратегічного управлінського обліку. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2020. Випуск 1. С. 7-18. DOI: <https://doi.org/10.35774/ibo2020.01.007>.
3. Бруханський Р. Ф. Параметри розвитку корпоративної стратегічної обліково-аналітичної системи підприємства. Облік і фінанси. №1 (87). 2020. С. 13-19.
4. Царук В. Ю. Креативні облікові практики в корпоративних структурах. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2019. Випуск 3-4. С. 37-45. DOI: <https://doi.org/10.35774/ibo2019.03.037>.
5. Царук В. Ю. Принципи корпоративного управління та бухгалтерський облік: шляхи гармонізації. Облік і фінанси. № 4 (82). 2018. С. 77-83.
6. Principles of Corporate Governance. URL: <https://www.oecd.org/daf/ca/Corporate-Governance-Principles-ENG.pdf>